

тарни избори за XXVI обикновено народно събрание (18 ноември 1945 г.), провеждането на референдум за формата на държавно управление – „за република“ (на 8 септември 1946 г.), изборите за Велико народно събрание (27 октомври 1946 г.) и обсъждането на проекта на Отечествения фронт за Конституция на НРБългария през 1947 г., и отчасти отношението ѝ към други важни действия на правителствата на Отечествения фронт.

С формулировката „Вън от ОФ няма демократични политически организации“ Декларацията на централните ръководства на ОФ партии от 12 октомври 1944 г. очертава границите на плурализма в обществото. Според Румяна Богданова „наложен е възгледът на БРП(к), некомунистическите партии – БЗНС, БРСДП и НС „Звено“, са напълно достатъчни за осигуряване на широка социална база на народнодемократичния режим“⁵.

В края на лятото на 1945 г. в политическия живот на страната се създават благоприятни условия за формиране на легална опозиция⁶.

Опозицията идва на историческата сцена след смяната на политическата власт на 9 септември 1944 г. Парламентарната система е един от най-важните компоненти на политическата система на народната демокрация. Нейното създаване и укрепване през 1945 г. е пряко свързано с въпроса за властта. Уточняването на отделните политически елементи от нея е една от причините както за възникналата кризисна ситуация в управляващата формация на Отечествения фронт през пролетта и началото на лятото на 1945 г., така и за ускоряване на процеса на консолидация на опозиционните политически сили в България⁷. Влошаването на отношенията между БЗНС и РП(к) се проявява особено през март 1945 г. на конгреса на комитетите на Отечествения фронт. Въпреки всичките опити на Никола Петков за подобряване на отношенията се стига до конференцията на 8 и 9 май 1945 г. в кино „Балкан“ в София, на която БЗНС се разцепва на два съюза⁸.

На 29 май 1945 г. фактически се извършва разцепление и